

det kom ikke engang til 2den Behandling her i Thinget, idet man under den store Trængsel af Lovforslag, der fandt Sted i Slutningen af forrige Samling, ikke kunde faae Tid og Leilighed til at erholde en Udtalelse fra dette Thing om de mange Spørgsmaal, Lovforslaget havde fremkaldt i Udvalget. Forholdet var nemlig det, at der vel her ved 1ste Behandling fra alle Sider, i det væsentlige i alt Fald, lod Tilslutning til Lovforslagets Grundtanke, og at man fra alle Sider betragtede det som et meget vigtigt Lovforslag og som det første Skridt paa en Bane, der i Almindelighed sammensættes under Udtrykket: de sociale Reformen, men at der dog samtidig lod en Mængde eller i alt Fald ikke faa kritiske Bemærkninger med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget, og det viste sig jo ogsaa, at der i Udvalget, trods al Samstemning og Enighed i Hovedtrækkene, dog var afvigende Opfattelser i mange Punkter, og det var en ikke lidt Bisse over Endringsforslag, som Udvalget fremstillede for Thinget. Der var i Alt nogle og halvtres, dels stillede af Udvalget i sin Helhed — det var for Resten det største Antal, nemlig 35, saa vidt jeg husker — dels af Udvalgets Flertal og dels endelig forskjellige og vigtige Endringsforslag fra forskjellige Mindretal. Naar nu Forslaget fremlægges paany, er det jo Pligt at behandle det som et nyt Forslag. Det, som jeg vil udtale, skal ikke gaa ud paa en Forelæggelse og Begrundelse af de Endringsforslag, som i forrige Samling Udvalget eller Udvalgets Flertal havde stillet; men det, som jeg mener kan være naturligt her, er, at gjøre en Sammenligning mellem Forslaget, saaledes som det nu foreligger, og de Ønsker, de Anskuelser, som fra Udvalgets Side havde fundet Udtryk i dets Endringsforslag; thi deraf kan der jo drages i alt Fald en vis Sandsynligheds Slutning om, hvorvidt Lovforslaget paa sin senere Vej i denne Samling vil møde færre eller flere Vanskeligheder end i Fjor. Det glæder mig da her at kunne udtale, at det er et meget betydeligt Omfang, at den høitærede Indenrigsminister har lempet Forslaget, saaledes som det nu foreligger, i Overensstemmelse med de Forslag, som enten hele Udvalget eller Udvalgets Flertal havde bragt i Forslag i forrige Samling. Det er kvantitativt bestemt ikke mindre end 32 af de nogle og halvtres indbragte Endringsforslag, som ganske eller i alt Fald delvis og i Realiteten ere blevne optagne i Lovforslaget; naar man spørger om, hvilke Differenspunkter der er tilbage, bliver det hvis man sammenstiller de tidligere Endringsforslag med nærværende Lovforslag, omtrent en Snæs Stykker

i Alt. Og det er ikke blot paa uvæsentlige Punkter, at det nye Lovforslag har lempet sig efter de Anskuelser, der kom til Orde fra Udvalgets Side. Der er naturligvis uvæsentlige Ting imellem, thi blandt de mange Endringsforslag, der vare stillede i Fjor, vare mange ikke af væsentlig Betydning, men blot Redaktionsrettelser eller dog af lignende Natur. Men der er ogsaa mange væsentlige Punkter, hvor den høitærede Indenrigsminister har ment at kunne forsvare at lempe Lovforslaget. Jeg skal nævne nogle af disse væsentlige Bestemmelser, hvormed der nu altsaa kan forudsættes at være tilveiebragt Samstemning mellem Udvalget i forrige Samling og Indenrigsministeren. Der var et Spørgsmaal oppe i forrige Samling, som kom til Orde under Diskussionen her i Salen, nemlig angaaende Størrelsen af det Medlemsantal, som en Sygefæstelse maatte have for at opnaa Anerkjendelse. Forslagets Regel var 50, fra andre Sider mente man at burde stille Fordringerne lavere, Noget som 30, Udvalget eller Udvalgets Flertal var af den Mening, at i og for sig var ved dette skjønsmæssige Greb, som her var Tale om, det tidligere Forslags Regel, egentlig den rigtige, men man mente, at det var et Punkt, hvor der kunde lempes, saaledes at, om ogsaa 50 ansattes som det normale Medlemstal for at opnaa Anerkjendelse, kunde dog som en Undtagelse i ganske særlige Tilfælde, hvor Sygefæstelseinspektøren anbefalede det, Anerkjendelse gives til en Sygefæstelse med et mindre Medlemsantal, dog ikke under 30. Denne Tanke er optagen i det nye Forslag. Vigtigere endnu er det Smødekønnen, der fra Indenrigsministerens Side er vilst med Hensyn til et andet særdeles vigtigt Spørgsmaal, nemlig om en Persons Overgang fra en Kasse, af hvilken han er udtraadt af en eller anden uforfyldt Grund, til en anden, idet de Betingelser, der ellers stilles for Optagelsen i denne anden Kasse, i flere Henseender skulde formildes. Dette Forslag var et af dem, der i den almindelige Opfattelse udenfor Rigsdagen, altsaa fra de Mandes Side, der vare Talsmænd for Sygefæsternes Interesser, saaledes som de opfattes af deres Bestyrelse, var blevet ret levende bekæmpet. Man betragter det som i flere Henseender farligt for Sygefæsternes Selvstændighed, farligt navnlig for deres Økonomi, at de bleve underkastede denne Tvang til Optagelse udenfor de sædvanlige Regler, udenfor de sædvanlige Betingelser. Det var en Betragtning, som i Udvalget havde gjort Indtryk, vistnok ikke i den Grad, i alt Fald paa Alle, at man mente ganske at burde opgive en saadan Regel, men dog saaledes, at den ind-